

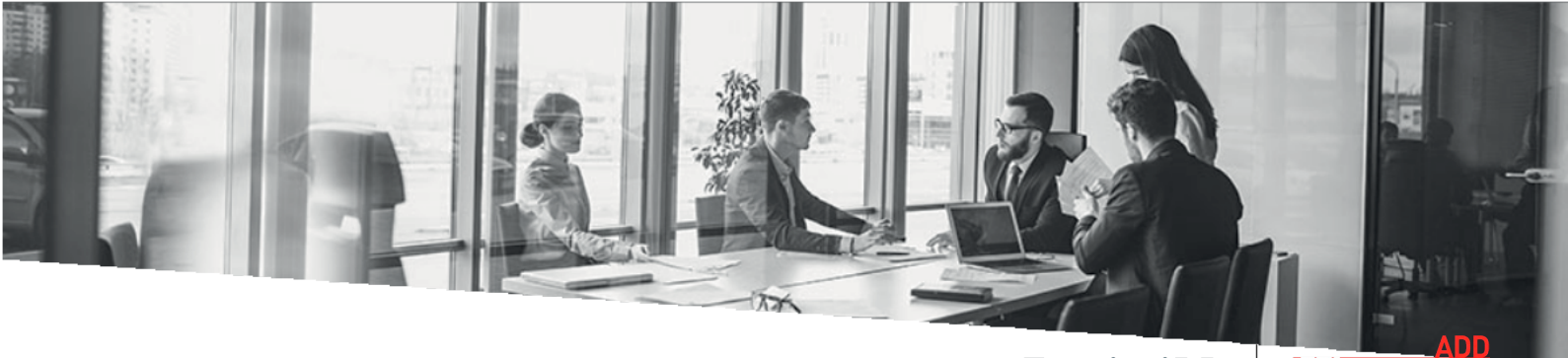

Estivill
ASSESSORS

NEWSLETTER MERCANTIL ABRIL 2025

EDITORIAL

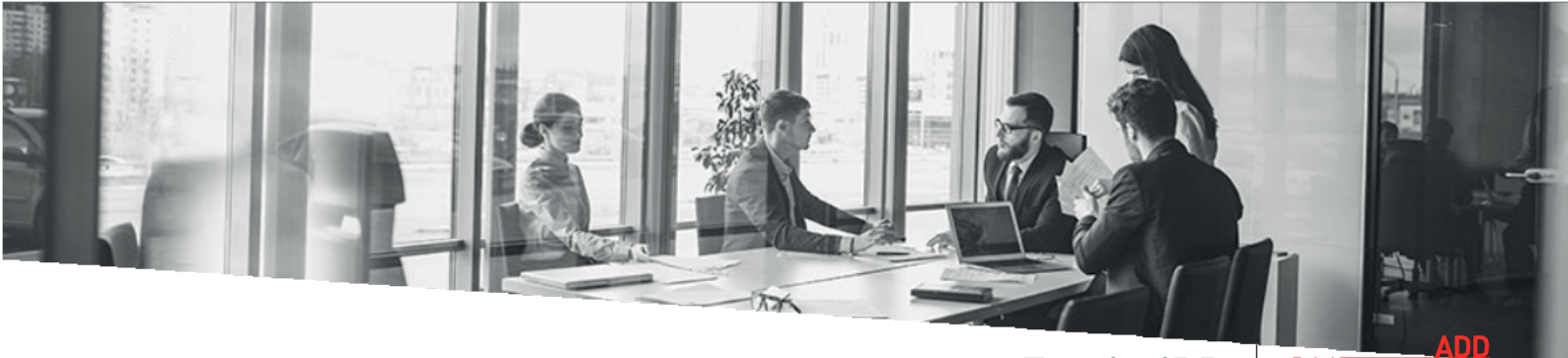
En aquesta Newsletter de novetats mercantils corresponent al mes d'abril de 2025 incloem, com és costum, els següents apartats:

- i.** Resum de les principals novetats legislatives produïdes durant el mes de març de 2025.
- ii.** Relació de les principals resolucions judicials i administratives dictades i/o publicades en l'àmbit mercantil durant el mes de març de 2025.
- iii.** Ressenya d' Interès:
 - La nostra Ressenya d'Interès tractarà sobre una anàlisi jurisprudencial: abús de dret en la convocatòria de la junta de socis (STS 282/2025) i la proporcionalitat de la retribució dels administradors (STS 194/2025).

Esperem que totes aquestes novetats siguin del vostre interès.

Gràcies.

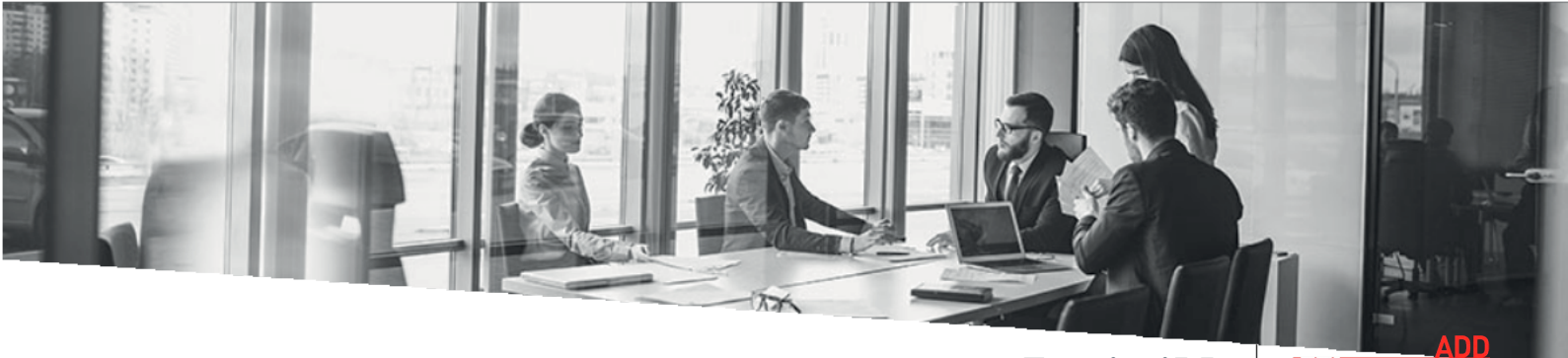
Una salutació,

NORMATIVA RELLEVANT EN L' ÀMBIT MERCANTIL

A continuació, els assenyallem la normativa rellevant dictada i/o publicada durant el mes de març de 2025:

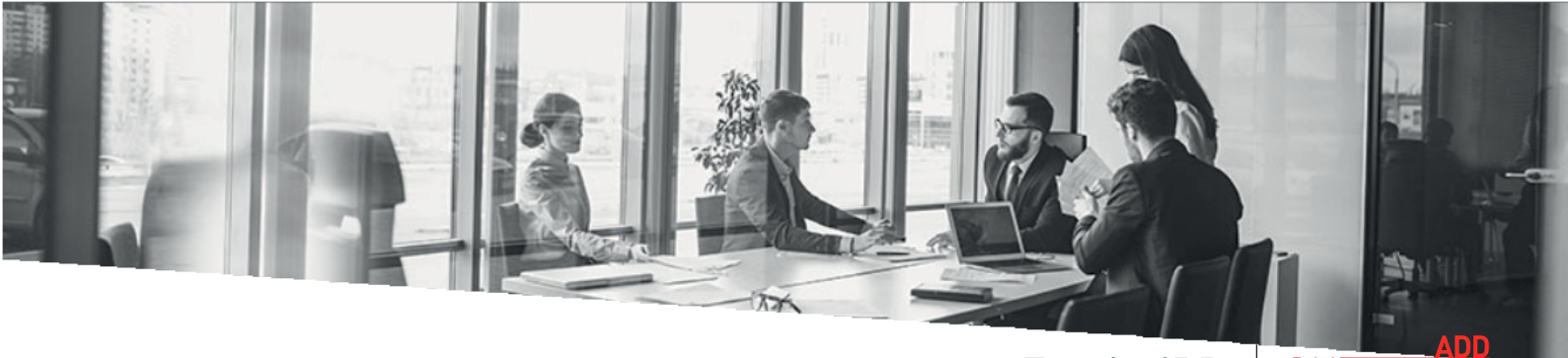
- *Reial Decret 254/2025, d'1 d'abril, pel qual es modifica el Reial decret 1007/2023, de 5 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix els requisits que han d'adoptar els sistemes i programes informàtics o electrònics que suportin els processos de facturació d'empresaris i professionals, i l'estandardització de formats dels registres de facturació.* BOE 2 d' abril de 2025.
- *Llei 1/2025, d'1 d'abril, de prevenció de les pèrdues i el rebuig alimentari.* BOE 2 d' abril de 2025.
- *Resolució de 24 de març de 2025, de la Secretaria d'Estat d'Indústria, per la qual es publica la sisena Addenda al Conveni amb la Fundació EOI, F.S.P, per regular el finançament de les actuacions executades en matèria de digitalització de la indústria i el creixement empresarial de les pimes.* BOE 29 de març de 2025.
- *Ordre TDF/240/2025, d'1 de març, per la qual es modifica l'Ordre ETD/1498/2021, de 29 de desembre, per la qual s'aproven les bases reguladores de la concessió d'ajudes per a la digitalització de petites i mitjanes empreses, microempreses i persones en situació d'autoocupació, en el marc de l'Agenda Espanya Digital 2025, el Pla de Digitalització PIMES 2021-2025 i el Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència d'Espanya -finançat per la Unió Europea- Next Generation EU (Programa Kit Digital).* BOE 13 de març de 2025.
- *Ordre PJC/281/2025, de 21 de març, per la qual es determina l'import econòmic de les actuacions previstes en l'Annex II del Reglament d'assistència jurídica gratuïta aprovat per Reial decret 141/2021, de 9 de març.* BOE 24 de març de 2025.

RESOLUCIONS RELLEVANTS EN L' ÀMBIT MERCANTIL

A continuació, els assenyalarem resolucions rellevants dictades i/o publicades durant el mes de març de 2025:

- *Sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea, Sala Setena, de 27 de març de 2025, assumpte nº C-186/2024.* L'article 31.1 Reglament 2015/848/UE, de 20 de maig de 2015, sobre procediments d'insolvència, s'ha d'interpretar en el sentit que les obligacions executades a favor d'un deutor sotmès a un procediment d'insolvència, quan s'haurien d'haver executat a favor de l'administrador concursal d'aquest procediment, comprenen l'execució d'una obligació nascuda d'un negoci jurídic celebrat pel deutor després de l'obertura del procediment d'insolvència i al traspàs de la gestió d' actius a l' administrador concursal, sempre que aquest negoci jurídic sigui oposat, d' acord amb la llei de l' Estat d' obertura d' aquest procediment, als creditors que hi siguin part.
- *Sentència del Tribunal Suprem, sala Civil, de 17 de març de 2025, rec. núm. 177/2022.* Adquisició d' accions de Banc Popular. Acció de nul·litat per error en el consentiment. El pressupost de l'acció de nul·litat per error ha desaparegut arran de la sentència del TJUE de 5 de maig de 2022 que va establir que la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014, per la qual s'estableix un marc per a la recuperació i la resolució d'entitats de crèdit, s'oposa al fet que, amb posterioritat a l' amortització total de les accions d' una entitat de crèdit objecte d' un procés de resolució, com va ser el cas del Banc Popular, els quals hagin adquirit accions en el marc d' una OPS, emesa abans de l' inici del procés de resolució, exercitin accions de nul·litat del contracte de subscripció d' accions.
- *Sentència Tribunal Suprem, sala Civil, de 4 de març de 2025, Rec. 6756/2019.* Acció revocatòria per frau de creditors. Càlcul del termini de caducitat per al seu exercici.
- *Sentència Tribunal de Justícia de la Unió Europea, Sala Desena, de 13 de març, C-337/23.* Imposició d' un contracte de fiança en el marc d' un contracte de crèdit al consum.

RESSENYA D' INTERÈS

- **Anàlisi jurisprudencial: Abús de dret en la convocatòria de la junta de socis (STS 282/2025) i la proporcionalitat de la retribució dels administradors (STS 194/2025).**

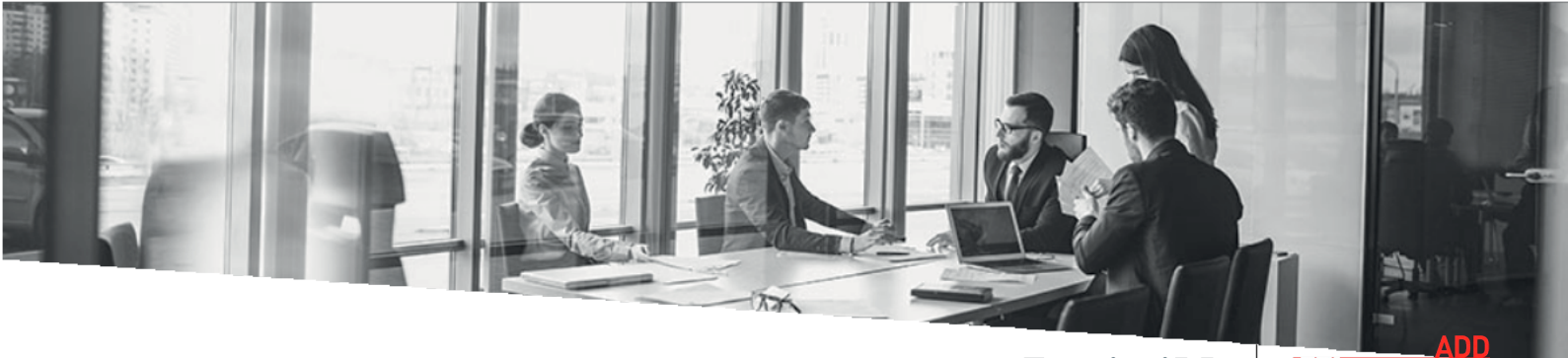
STS, sala Civil, de 20 de febrer de 2025, nº282/2025, rec. 4881/2020.

En la recent sentència, el Tribunal Suprem ha abordat una qüestió fonamental en l'àmbit del dret societari: l'abús de dret en la convocatòria d'una junta de socis. En aquest cas, el Tribunal confirma la nul·litat de la junta convocada, conforme al procediment estatutari i regulat per la Llei, en la mesura que es va alterar de manera inesperada el procediment ordinari que s'havia vingut utilitzat, per tal d'evitar l'assistència d'un dels socis.

El conflicte va sorgir quan un soci d'una societat de responsabilitat limitada va veure, com a resultat d'un acord d'ampliació de capital, reduïda la seva participació del 40% al 13,79% del capital social. Davant d'aquesta dilució, va sol·licitar la nul·litat dels acords adoptats en la junta impugnada, així com de tots els acords subsequents que en derivessin, al·legant que la convocatòria havia estat realitzada de mala fe i en abús de dret, conforme a l'article 7 del Codi Civil.

Quant a la *questio iuris* plantejada, cal destacar que la convocatòria de la junta de socis que s' impugna, en una societat integrada per tres socis, les juntes immediatament anteriors dels quals havien estat universals, va ser realitzada per l' administrador únic mitjançant el sistema de publicitat previst en els Estatuts i regulat en la Llei. Això és, a través d'anunci publicat tant al BORME com en un dels diaris de més circulació a la província del domicili social, sense avís particularitzat previ al soci impugnant (avís no previst pels Estatuts vigents), amb qui s'havien trencat les relacions de manera definitiva. Així mateix, cal assenyalar que l'acord d'augment de capital social va ser correctament anunciat en el BORME, als efectes del termini per a l'exercici de preferència reconegut als socis (art. 305 del Text Refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol).

En aquesta línia, el Tribunal Suprem afirma que, com ja s'ha declarat anteriorment (STS 510/2017, de 20 de setembre), l'aplicació de la doctrina de l'abús del dret, o l'apreciació de mala fe, depèn de les circumstàncies del cas concret, havent-se de basar en el següent criteri: Quan la junta general no es constitueix com a universal, perquè la seva

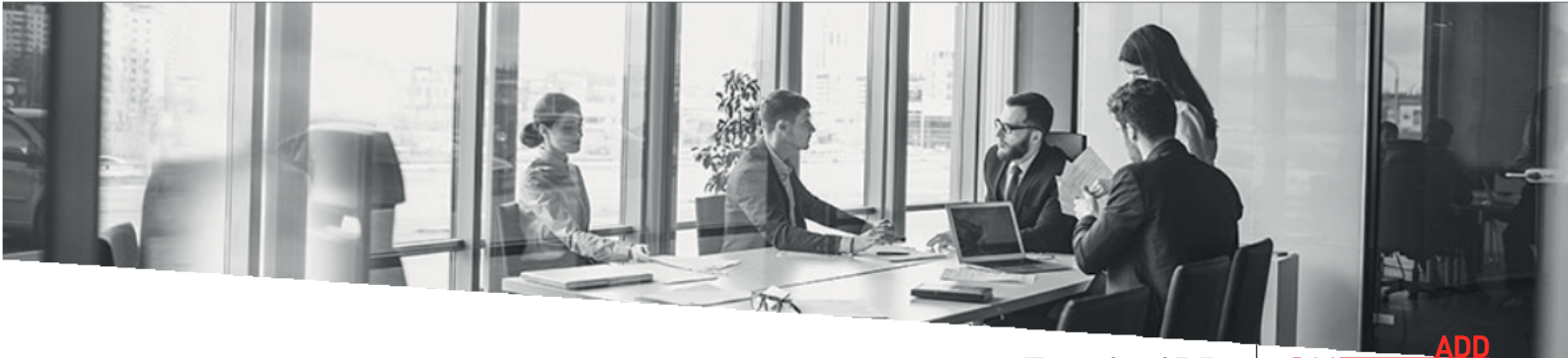
celebració sigui vàlida, la seva convocatòria haurà de realitzar-se en la forma prevista per la Llei o els estatuts. No obstant això, hi ha supòsits en què procedirà la sanció de nul·litat si queda acreditat l'ànim de qui la convoca que l'anunci passi desapercbut, fet que es pot deduir, per exemple, de la ruptura de la qual, fins aleshores, havia estat la pauta general per convocar les juntes (notificació personal, anunci en un diari concret...).

D'aquesta manera, per a l'apreciació de l'abús del dret és necessari la concurrència d'"una base fàctica que proclami les circumstàncies objectives (anormalitat en l'exercici) i subjectives (voluntat de perjudicar o absència de l'interès legítim)". En aquest cas, es posa de manifest que: l'òrgan d'administració va modificar sorpresivament la forma de convocar els socis a la junta, sense comunicar-ho al soci que impugna, i ho va fer amb la intenció que aquest últim no pogués assistir a la junta convocada, de manera que no va poder subscriure l'acord d'ampliació de capital que s'hi va aprovar i, en conseqüència, la seva participació va quedar diluïda considerablement.

La pèrdua de l'*affectio* per part del soci impugnant i la seva desavinença amb d'altres no justifica que l'òrgan d'administració actués contravenint les regles de la bona fe, ni implica que el soci impugnant deu haver previst que l'òrgan d'administració adoptés una conducta destinada a impedir que conegués de la convocatòria de la junta. De la mateixa manera, no es pot passar per alt que, com a fet provat, entre els socis existien comunicacions epistolars fluides (a través de correu electrònic), i en cap moment es va advertir sobre el canvi de la convocatòria que anava a tenir lloc.

Finalment, el Tribunal Suprem tampoc va considerar vàlid l'argument que "la presència a la junta del soci demandant no hagués impedit l'adopció dels acords impugnats", considerant que s'estava intentat aplicar inapropiadament el test de resistència a l'objecte del recurs. Cal destacar que aquesta regla es refereix únicament als supòsits en què s'ha permès indegudament l'assistència i vot de qui no hi tenia dret. En conseqüència, no resulta extensible als casos en què es denega de forma indeguda l'assistència a qui sí que gaudeix d'aquest dret, la qual cosa implica que no es pot impedir la seva participació en la deliberació, amb independència que el seu vot resulti irrellevant per assolir la majoria exigida per la Llei.

A la llum del que s'ha exposat, qualsevol alteració en el procediment de convocatòria d'una junta de socis realitzada amb la intenció d'excloure la participació d'un d'ells constitueix un abús de dret.

STS, sala Civil, de 7 de febrer de 2025, nº194/2025, rec. 4535/2020.

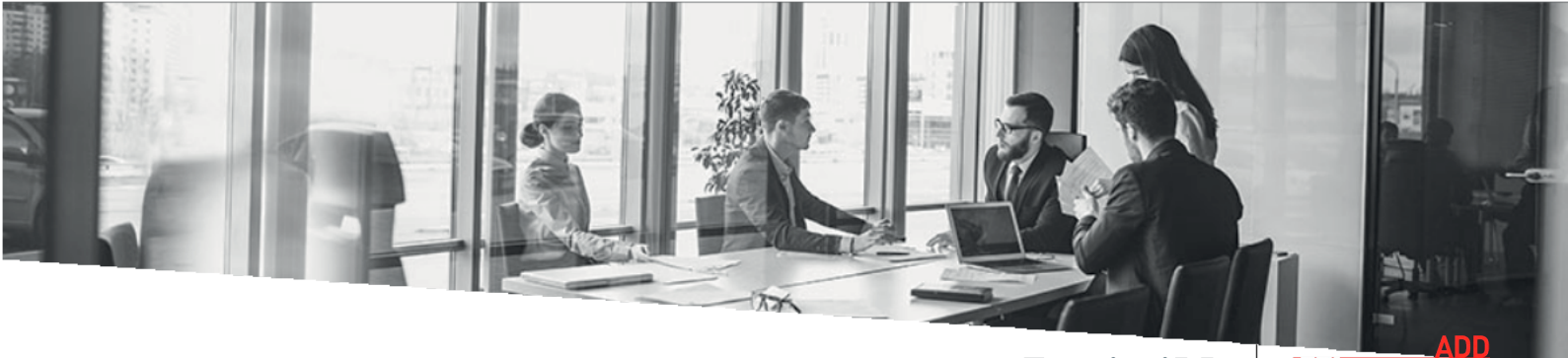
En el marc d' un conflicte relacionat amb la impugnació d' acords socials d' una societat limitada, el Tribunal Suprem va abordar, el passat 7 de febrer, la qüestió de la retribució dels administradors. La controvèrsia principal es va centrar en la fixació de la remuneració anual de l' administrador únic, i en la seva possible afectació a l' interès de la companyia.

En aquest cas, els estatuts socials de la societat preveien que el càrrec d' administrador seria remunerat i que la seva retribució seria fixada, conforme a l' art. 217.5 LSC, per a cada exercici per acord de la junta general. No obstant això, el soci impugnant considera que l'acord de retribució adoptat lesiona l'interès social i s'atribueix en benefici del soci majoritari, que quant a administrador únic, és destinatari de la retribució (art. 204.1 LSC).

En la seva resolució, l'Audiència Provincial de Las Palmas de Gran Canària, havia declarat nul l'acord de retribució basant-se en el que: i) no es va presentar una justificació adequada per a l'augment de la remuneració, que va passar de 32.400 euros en anys previs a 90.000 euros; ii) la retribució aprovada no guardava proporció amb els beneficis de l' empresa, i; iii) es contravenien els principis de transparència i equitat entre els socis, ja que s' estava beneficiant l' administrador qui, a més, era soci majoritari.

Estimant els recursos interposats, el Tribunal Suprem, en primer lloc, va descartar l' aplicació de la previsió de l' art. 249.3 LSC, relatiu al contracte entre la societat i el conseller delegat o amb funcions executives, atès que tal precepte pressuposa que l' òrgan d' administració sigui un consell d' administració. Així mateix, també va considerar inaplicable l' art. 218 LSC, en la mesura que els estatuts no estableixen un sistema de retribució vinculat a la participació en els beneficis, sinó que la remuneració tenia un caràcter fix.

Sense entrar a valorar si la remuneració era excessiva o insuficient, l' Alt Tribunal procedeix a efectuar un control de proporcionalitat dins del límit establert per l' art. 217.4 LSC. Aquest precepte ofereix algunes pautes que han de guiar la fixació de la remuneració, dins el marge de discrecionalitat de la junta de socis. Es parteix que, en principi, la junta de socis és sobirana per fixar l' import de la remuneració, que no deixa de ser la retribució d' una funció amb la càrrega de responsabilitat que porta amb si.

Així, el criteri aportat per la norma és la proporcionalitat raonable entre la remuneració i la importància de la societat i la seva situació econòmica en aquell moment, així com els estàndards de mercat d'empreses comparables, si existissin.

En aquest sentit, per valorar la proporcionalitat de la retribució, el criteri rellevant no és el resultat d'exercicis molt anteriors, sinó la situació econòmica de l'exercici immediatament anterior, ja que resulta lògic que per considerar la importància de la societat i la seva situació econòmica acudim a com es trobava en el moment en què s'adopta l'acord, i no en la situació d'anys abans.

Amb tot això, el Tribunal Suprem revoca la nul·litat l'acord confirmant que la fixació de la remuneració és adequada als paràmetres establerts a l'article 217.4 LSC, reafirmant el principi d'autonomia de la junta de socis per fixar la remuneració de l'administrador, sempre que respecti el principi de proporcionalitat i no es perjudiquin els interessos socials de manera manifesta.

El present document és un recull de la informació recaptada per ETL GLOBAL ADDIENS, S.L. / ESTIVILL PROFESSIONALS ASSOCIATS, S.L. i la finalitat del qual és estrictament informativa i divulgativa. En definitiva, la informació i comentaris en aquesta Newsletter continguts no suposen en cap cas assessorament jurídic de cap classe i en cap cas podrà utilitzar-se aquesta Newsletter com a document substitutiu d'aquest assessorament jurídic. El contingut del present document és estrictament confidencial i no podrà ser divulgat a tercers sense la prèvia autoritzacions d' ETL GLOBAL ADDIENS, S.L / ESTIVILL PROFESSIONALS ASSOCIATS, S.L.

CONTACTE ESTIVILL ASSESSORS - ETL GLOBAL ADD

PABLO GARRIDO

Soci

ETL GLOBAL ADD| Mercantil

pgarrido@etl.es

93 202 24 39

ANNA PUCHOL

Advocat

ETL GLOBAL ADD| Mercantil

apuchol@etl.es

93 202 24 39

DÒMENEC CAMPENY

Of Counsel

Soci ETL GLOBAL ADD| Mercantil

dcampeny@etl.es

93 202 24 39

PATRICIA CABRERO

Advocat

Estivill Assessors – ETL GLOBAL ADD
| Mercantil

Patricia.Cabrero@estivill.com

977 128 742

Estivill
—
ASSESSORS

Estivill Assessors - ETL GLOBAL ADD és una signatura jurídica multidisciplinària de caràcter global, especialitzada en l'assessorament fiscal, jurídic i mercantil, laboral, comptable i processal integral i personalitzat, a empreses i particulars amb més de 80 anys d'experiència.

Disposem d'oficines a Barcelona, Tarragona, Girona, Sabadell, Reus i Sitges.

Des de l'any 2022, estem integrats en el grup ETL GLOBAL.

D'origen alemany i amb més de 140 despatxos repartits al territori espanyol, ETL GLOBAL ocupa la 5a posició en els rànquings de facturació d'empreses de serveis professionals d'auditoria i el 7è lloc en el rànquing de firmes jurídiques al nostre país.

ETL GLOBAL és el líder a Europa amb més de 500.000 clients Pimes situar-se en la 3a posició després de les Big4 a nivell europeu i en el lloc quinzè a nivell mundial.

www.estivill.com

Estivill Assessors - ETL GLOBAL ADD

PL Llibertat 17 | 43201 Reus (Espanya) | estivill@estivill.com | Tel. + 34 977 128 742